

срам ме е да го оставя,

а дважд срам да го поведе. . .

И въпреки всичко надвива срама и повежда булчето с дружината. И тази героична жена години наред язди с него и участва в почти всичките му кърджалийски походи в България.

Народът се възхищава от смелостта на Индже като хайдушки войвода и го възпява в своите песни, но далеч по-силни спомени оставя той сред народа за своята храброст и съобразителност като кърджалийски водач. Действията на българина Индже, запазил своята вяра сред кърджалиите, правят силно впечатление на народа в това несигурно време на размирици. Народът се уповава на Индже, вярва в него, подпомага го, търси и накрая намира закрила от него.

Години наред Инджето действа като кърджалия. Безбройни са подвизите на този легендарен герой. Много и решителни битки спечелва той срещу потисниците. Успява да разгроми последователно шестхилядната армия на одринския Вели ага в Лозенградската равнина, някъде на изток от Дервентските възвишения овладява Лозенград, Чорлу, Силиврия и с отряда на кърджалията Токачията разбива осемнадесетхилядна правителствена армия при Бабаески през 1804 година.

Стара планина и Странджа познават Стоян — Индже и храбрата му дружина. От него треперят котленски чорбаджии и войници на султана.

Виждайки грабителския характер на кърджалийските дружини, Индже се отделя от тях и отново е верен народен закрилник. При него се учат много видни хайдушки войводи, като Добри, Кара Танас, Моню и др.

След 1806 г. Индже е в Румъния. Той остава там на служба при двама молдовски князе. Горещата му любов към угнетените го кара пак да грабне оръжието, когато през 1821 г. румънските селяни се вдигат на въстание.

Неустрашимо се носят юнаците на Индже из долините на Влахия. През юли 1821 г. в яростна битка с турски войски, край бреговете на р. Прут, конната част на Индже бива обградена от противника. Индже се носи на своя бял жребец като нанася удари върху гъстите редици на турските войници. Труповете на живи и умрели задръстват реката. Индже